

2011 Sommerferie i Frankrig og Italien

Her er så årets fortælling fra Karin og min sommerferie i det sydlige Frankrig. Vi var også i Frankrig for 2 år siden, og det gav så mange gode oplevelser, at vi har besluttet os for at tage til Frankrig igen. Denne gang vil vi lægge turen nedad, lidt længere mod vest i det sydlige Frankrig. Vores børn og svigerbørn har også valgt at tage sydpå i deres ferie, nemlig til Italien. Jeanne, Morten og Per med fly til Rom. Kasper og Marilena på campingtur til Venedig og Gardasøen. Som sædvanlig har vi allieret os med vores gode venner, Gurli og Per som passer huset og fodrer fiskene under "ungernes" ferie.

Selve ferieplanlægningen har ikke været så grundig som de tidligere år, men vi har planlagt turen med et langt første træk (2 dage) frem til "[Oradour sur Glane](#)", derefter Cahors, [Millaubroen](#), via Provence, Haute Alpes og til [Rhein](#)-vandfaldet, måske Fränkisches Schweiz og så ad Autobahnen mod Berlin, så vi slipper for de værste trafikpropper. Kommer vi ikke til Franken, så bliver det A7 hele vejen hjem. "Citronen" er blevet skiftet ud med en ny Renault Megane Coupe kaldet "Flammen", så det er spændende at se om den klarer opgaven lige så godt som "Citronen" gjorde i 2009.

Sommerferieturen startede fredag eftermiddag, den 22. juli 2011. Campingvogn og bil var pakket torsdag aften. Jeg havde fri fredag, så jeg fik pakket det sidste og spændt bilen for campingvognen. Det regnede stort set hele dagen, så jeg måtte tage en affaldssæk og skære huller til hoved og arme, så jeg kunne bevæge mig, mens jeg pakkede. Campingvognen skulle lige have lidt luft inden jeg blev klar til at køre til Sønderborg, for at hente Karin kl. 14.00, så vi kunne "rulle af sted" for at starte på oplevelserne i vores sommerferie til Frankrig over Schweiz og Tyskland hjemad.

Vejret ville spille med, og vi søgte varmen, så ferieturen blev ikke helt som planlagt. (som den blev ->)

Som ferieturen blev.

22 og 23. juli 2011:

Som sagt kom vi godt af sted. Karin blev samlet op på Voldgade i Sønderborg. Regnen stod "ned i stænger", men pyt nu var det ferie. Kl. 14.40 krydsede vi grænsen i Kruså. Videre syd på ad A7 i øsende regnvejr med retning mod Hamborg. Trafikradioen blev aflyttet, for skulle vi tage Elbtunnellen eller dreje af i Neumünster og køre øst om Hamborg, selv om det var lidt længere. Da vi kom frem til Neumünster fortalte et skilt, at der var 20 km. "stoppende Verkehr" nord for Hamborg og frem til Elbtunnellen. Vi drejede fra Autobahn A7 og over på Bundesstrasse B 205 via Bad Seegeberg for at slippe for køen, men det skulle vise sig at vi blev kloge.

Da vi skulle forlade B 205 og ind på A 21, var der vejarbejde, men det generede os kun minimalt. Glade fortsatte vi mod syd, nu gik det bare derudad. Det første lange stykke gik det rigtig fint, men da vi kom i nærheden af Hamborg, hvor vi skulle passere byen østom, gik det hele pludselig helt i stå - STAU og stoppende Verkehr fra kl. 17.20. Det gik i små ryk ad gangen, nogle gange i 1. gear, og andre gange troede vi, at nu kørte det, for så var vi lige oppe på 80 km/t.

spisepause

Efterhånden var vi ved at være trætte at den "Stop and go" så vi fandt en rasteplass, så vi kunne holde en lille pause, for at få lidt fast føde og lidt at drikke - For uden mad og drikke duer helten ikke.

Trængslerne fortsatte da vi kørte igen. Som Karin udtrykte det så var der bare kø - kø - kø, men kl. 19.15 var vi forbi Hamborg og klar til at køre ad A7 videre frem mod Hannover. Vi kørte forbi afkørslen til Heidepark i Soltau kl. 19.45, godt 5½ time fra vi var kørt fra Sønderborg. Vi tænkte på, da Kasper og Marilena var i Heidepark - Godt de ikke havde kø, så havde de ingen tid haft i parken. Nu var der heldigvis ingen problemer med trafikken, og kl. 20.50 var "Flammen"

blevet tørstig, så der blev tanket for første gang på turen. Snart gik det videre mod syd, og ved godt 22 tiden var det tid for et kvarters aftenspause, hvor vi fik et par laksesandwich og lidt juice, inden vi igen fortsatte turen mod syd. Vi begyndte efterhånden på, at se om vi kunne finde et egnet sted for at lave en natpause, hvor vi kunne få nogen timers søvn på en velbelyst rastepads. Vi måtte prøve en to tre stykker inden det lykkedes, at finde en plads, der så tilforladelig ud, og kl. 23.15 kunne vi lægge os, godt trætte, ind i campingvognen for få sovet lidt. Næste morgen var vi klar, så vi kl. 05.50 kunne køre videre mod vores første feriemål.

Morgenmaden blev indtaget ca. 50 km før grænsen til Belgien ca. kl. 08.00. Det var solskin, dog med skyer omkring, men kun 16° og blæsende, så vi måtte blive i vognen. Efter 742 km kører vi over grænsen til Belgien. Efterhånden er det ved at være tid til at "Flammen" bliver tanket, men fremme ved tanken kan jeg se, at man skal forudbetale. Da jeg ikke umiddelbart tør "Sjusse" hvor tørstig "Flammen" er, kører vi videre, ad Belgiens meget dårlige motorveje. Gadelysene står tæt i midterrabatten langs motorvejene, og jeg konkluderer, at jeg godt kan forstå de ikke har råd til at lappe hullerne i asfalten, for de bruger jo alle pengene på belysning af vejene. – Det er sgu da "skørt at brænde pengene af på strøm", når lapning af asfalten ville give mere sikkerhed for pengene. Ja, jeg vil sige, at vi har ingen trafikveje i vores kommune, som er så ringe som de belgiske motorveje. Vi hopper og bumper videre, og snart er det tide til at få tanket bilen.

Efterhånden har vi kørt 854 km, siden vi kørte hjemmefra, og klokken er blevet 10.20 lørdag formiddag. Trafikken er stadig tæt, men ikke i samme "klasse" som i går. Videre mod syd, nej snarere mod vest gennem Belgien og kl. 11.15, efter 930 km kører vi over grænsen til Frankrig. Det er kun 11°, og det regner, så man kan ikke sige det er "ferievejr". Vejene er noget bedre end de belgiske, og betalingsvejene er bare supergode. Efter 40 km (969 km i alt) er vi kommet til første betalingsanlæg, hvor vi skal trække en "billet". Vi manglede en "pølsetang", da jeg skulle trække billetten, så jeg måtte lukke døren op for at nå. – Vi må huske at have en pølsetang (en slags billettang) til næste ferie. Vel fremme ved næste betalingsanlæg efter 128 km, måtte vi betale € 19,40. Det er sidste betalingsanlæg før Paris, hvor vi kører forbi Charles de Gaulle lufthavnen, og snart skal vi ad Peripherique du Sud gennem Paris. Motorvejen ophører, der er kø og biler overalt, og for det ikke skal være løgn, begynder det at vælte ned med regn. Man kan næsten intet se ud af bilens ruder, sådan som regnen vælter ned. Bilerne kører kofanger ved kofanger, og på de laveste steder står vandet mindst 20 cm højt. – Vanvittigt (burde skrives med D). Selv om bilerne kører tæt, så tror jeg efterhånden, at min ryg var lige så våd, som hvis jeg havde været ude i regnen. Nå pyt (regnpyt), alt gik godt, og efterhånden er vi kommet ud på motorvejen syd for Paris, Regnen er blevet helt blid og holder efterhånden op. Snart titter solen endda frem og efterhånden begynder vi at undre os over, at det bliver så varmt i bilen.

Klimaanlægget vil ikke rigtigt sende kølig luft ind – hvorfor nu det? – kl. 15.30 er "Flammen" igen blevet tørstig og bliver tanket. Da vi tager farten af på vej ind til tankningen, virker klimaanlægget igen. – Nå fint, vi kører videre efter tankningen. Snart når vi betalingsanlægget og må betale € 27,90 for at køre fra Paris mod Limoges. Klimaanlægget vil ikke længer puste kølig luft ind, så vi kører med ruden på klem. Det er nemlig blevet helt flot vejr. Temperaturen er oppe op 21°. Vi kører ind på en rastepads for lige at tjekke op på klimaanlægget, og om vi har vand nok på. Motorhjelmene op, nogle af slangerne i motorrummet er dækket af et tykt lag is, som jeg piller af. Motorolien er OK, og der er nok kølevand på bilen. Karin henter lidt "kølervæske" til os i campingvognen, og så er vi klar til, at køre de sidste par hundrede kilometer til Limoges.

Landskabet er flot og "stort" med store brede marker, træer og skove. Solsikker og korn står side om side med kørerne. Vinmarker har vi ikke rigtig set nogen af, siden vi kom forbi Rhein-området. De sidste 60 km inden Limoges er meget bakket med stigninger på 5 – 6 %, men kl. 19.30 er vi fremme ved campingpladsen "[Camping d' Uzurat](#)", lige nord for Limoges. Vi får bestilt morgenbrød og stillet vognen op, in-den vi får et tiltrængt bad og lidt at spise. Jeg får skrevet på denne historie, og pludselig er klokken blevet 23.20. Nu er det tide at gå i seng, så vi er friske til i morgen, hvor vi skal til Oradour Sur Glane og bagefter cykle ind til Limoges.

Camping d' Uzurat, Limoges

24. juli 2011:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 09.00, hvor solen skinnede, men ikke fra en skyfri himmel. Der var en del drivende skyer, men en lun morgen. Efter morgentoilette blev det bestilte brød (Campagne) hentet i receptionen, så vi kunne få morgenmad, bestående af brød, ost og marmelade. Efter vel endt morgenmad var vi klar til dagens første ekspedition, nemlig en tur til [Oradour Sur Glane](#), hvor vi ville besøge "spøgelsesbyen" som er et mindesmærke over en massakre under 2. verdenskrig. Vi havde sat GPS'en til at køre den hurtigste vej til Oradour, så vi

kørte ind mod Limoges og videre ad de større veje frem mod Oradour. Efter ca. 26 km var vi fremme ved parkeringspladsen ved Museet "Village Martyr, centre de la mémoire", hvor vi fandt en parkeringsplads.

Oradour Sur Glane

Turen havde foregået med en mørk og truende himmel og i 14° - Var det for at sætte den kommende oplevelse lidt i relief? Indgangen til "Martyrernes by" gik igennem centret, hvor der var mulighed for at se udstillinger som kunne give et bedre indblik i hvorfor en sådan massakre kunne finde sted. Efter man var kommet gennem museets foyer kunne man gå gennem en tunnel under vejen, som er eneste adgang til "Martyrernes By" som stadig står som den ruin, SS-tropperne forlod efter massakren den 10. juni 1944.

- Hvad der skete i 1944, kan læse mere om på side 19 -

Efter et meget bevægende besøg i tørvej, var det ca. kl. 12.30 blevet tid til at finde tilbage til campingpladsen, så vi kunne få lidt frokost, inden vi skulle på cykeltur til det gamle bycentrum af Limoges. På vejen hjem kom vi forbi en rundkørsel, hvor man havde lavet et vandbassin med guldfisk og vandplanter. Jeg var nødt til at tage et billede af det, for man er vel lidt "miljøskadet" af ens arbejde med Veje. Vi havde sat GPS'en til at tage korteste rute, så vi kørte ad de små veje og kom forbi flyvepladsen og mange spændende små byer. Frokosten bestod af lidt brød med "mors frikadeller" og lidt ost til. Vi fik også en lille Pastis, inden vi var klar til byturen. Cyklerne blev startet, og vi begav os på vej mod centrum. Det første stykke gik ad en 4-sporet vej, og vi undrede os over om man ærligt talt måtte cykle der, men vi havde ikke set nogen forbudsskilte. Op ad den 4-sporede bakke i starten af byen, blev vi overhalet af en anden cyklist, lige ved starten af hvor den højre bane var gravet op. Han hilste pænt med et Bonjour og kørte videre på det smalle stykke. Karin og stod af cyklen og tog fortovet, idet vi syntes det var for farligt. Efter vejarbejdet - Ledningsarbejder som vi kender hjemmefra - turde vi igen bruge cyklerne og kørte videre ind mod [Limoges](#) centrum. Det gik ned ad den ene bakke efter den anden. Nogen gange var der et cykelsymbol på vejen, nogen gange en smal stribe på fortovet (under 1/2 m), andre gange ingen markering. Vi var glade for at det var søndag, hvor trafikken ikke var så slem. Vi kom helskindet igennem til centrum, og gik lidt rundt i

Gamle bindingsværkshuse i Limoges

den gamle by. Vi syntes ikke rigtigt det var noget særligt, og vi prøvede de helt små gader. Her kom vi igennem en gade, hvor husene var i bindingsværk i op til 4 etager, men noget "utroligt gammelt skidt". Med de mennesker vi mødte, var vi glade for at det var om dagen. Snart var det tid for at finde tilbage mod campingpladsen og op ad alle bakkerne mod nord, heldigvis var der kun godt 5 km. Efter vi kom op på toppen af den sidste bakke, og næsten kunne se hen til campingpladsen, måtte vi ikke længere køre langs vejen, og blev ledt mod højre. Vi fulgte vejen, men var noget skeptiske, og prøvede også lige at tage rundkørslen hele vejen rundt, men vi skulle mod højre, selv om vi hellere ville til venstre. Efter at have kørt et godt stykke kom vi frem til et Basketball og håndboldstadion, og her var cykelmarkeringen helt håbløs. Da vi kørte ind mod byen, havde vi set en bro føre en cykelsti over vejen og ind i en skov. Jeg mente, at det var den skov, der lå bag stadion, så vi kørte forbi det helt nye stadion og kom hen til en sti, der førte ind i skoven. Her var igen et cykelsymbol, som vi fulgte, og snart mødte vi et skilt, der viste mod Uzurat, så den vej tog vi, og snart var vi nede ved søen lige bag campingpladsen. Vel hjemme nød vi et glas hvidvin ude i solen og fik læst lidt i vore bøger, indtil det var blevet tid til, at Karin skulle "kokkerere" og trylle en gang kartoffelmos med Gullasch frem. Vi fik et enkelt glas rødvin til og jeg fik skrevet lidt, inden det var tid til dagens bad, og lidt hygge inden vi gik til køjs.

25. juli 2011:

Efter 2 overnatninger i Limoges var det nu tid til at drage videre mod Millau med en afstikker forbi Chateau de Caix. Karin ville gerne besøge Margrethe og Henrik, da vi var nødt til at komme forbi, ellers ville de nok blive skuffede, når vi nu var på de kanter. For at nå det hele stod vi op kl. 06.30 til 15° og gråvejrs – Det var meget diset. Nå skidt, dagen skulle bruges til at køre i, så det var såmænd fint, at solen ikke bagte ned fra en klar himmel. Det kom forhåbentligt senere. Morgenmaden blev nydt, selv om vi ingen GI. Dansk fik til at holde maven i orden, og kl. 07.35 havde vi spændt campingvognen for, og var klar til at køre ud af porten, mod nye eventyr. Vi havde nu kørt 1574 km. siden vi kørte hjemmefra. Ud af porten og til venstre forbi Lac de Uzurat, og videre ad motortrafikvejen til vi nåede motorvej A20 mod Toulouse, som vi fulgte igennem det meget bakkede Limousine distriktet. På markerne stod det flotteste kødkvæg – sikke nogen bøffer – På markerne var også mange frugttræer, heriblandt ferskner som var dækket over med en form for plastic. Snart nåede vi frem til Midi – Pyrénées, og bakkerne blev noget større og stejlere, efterhånden var der 5 – 6 % stigning på vejen. Snart op, snart ned. Ved 9-tiden var "Flammen" tørstig og måtte lige tankes, så der var brændstof nok på til at klare de små stejle veje, når vi skulle ind mod Caix og videre mod Millau. Vi kørte hen over Dordognedalen, med flot natur, og vejen sprængt gennem bjergene, snart nået vi betalingsanlægget, hvor vi betalte € 9,70 inden

[Chateau de Caix](#)

det gik videre mod [Chateau de Caix](#) ad meget små veje. Hver gang vi mødte en anden bil, var det næsten nødvendigt at en af os holdt helt stille og lod den anden komme forbi. Efter de første meget små veje kom vi ud på veje med midterstribe, men når vi passerede lastbiler var vi alligevel nødt til næsten at holde stille. Nu gik det i regnvejr mod Caix og snart kørte vi langs floden Lot det sidste stykke frem til indkørslen til Chateau de Caix, hvor vi var kl. 10.15. GPSén havde et par gange sagt: "Vend om når det er muligt", så det gjorde vi ved at bakke ind i indkørslen til slottet. Margrethe og Henrik var desværre ikke hjemme, så vi måtte efter lidt fotografering køre videre med uforrettet sag. Vi kunne se, at slottet lå flot hævet over vinmarkerne og med udsigt ud over floden. De første 7 – 8 km. gik det tilbage ad samme vej som vi var kommet. Vi drejede ind mod Cahors, og blev ledt gennem byen. Vi kom gennem en meget lille rundkørsel, hvor vi skulle dreje af 1' ste afkørsel 180° rundt. Det var kun lige "til øllet" at vi fik campingvognen rundt uden at tage en omgang i rundkørslen, så skarpt var det. Kl. 11.00 kørte vi ud af Cahors ad mindre ujævne veje mod Millau. Vi havde rimelige veje frem til Villefranche-de-Rouergue, men da vi kørte ind i byen "skabte" GPSén

sig så vi besluttede at følge omkørslen for lastbilerne. Det betød vist at vi kørte "hele byen rundt", men undgik bymidten. Vi fik i hvert fald set noget! Herefter gik det op – op gennem den ene kurve efter den anden. Vejen var stadig ujævn så vi blev rystet godt igennem. Efterhånden var vi ved at være "lidt brødflove" og begyndte at se os om efter en rasteplads. Det var svært, men kl. 12.50 fandt vi et parkeringsareal langs vejen, hvor vi lige kunne holde for at gå i campingvognen for at få lidt at spise. Frokosten bestod af de sidste af "mors frikadeller" og pølsebrød med juice til. Kl. 13.05 gik det videre mod Millau. Snart kunne vi se byen langt fremme, dybt under os, og så gik det ad lange nedkørsler og store kurver ned imod Millau. Nede i byen ville GPSén lige brillere med lidt byrundvisning – Lidt utidigt med campingvogn. Vi tog de små afkortninger af ruten og kom velbeholden til campingpladserne som ligger på østsiden af Tarnfloden. Den campingplads vi havde udset os lå med indkørsel fra en rundkørsel, og da vi kom frem holdt den bagerste i køen halvvejs ud i rundkørslen. Vi fik os "lirket" forbi i rundkørslen og kørte tilbage til pladsen lige før, hvor vi drejede ind til [camping "Côte Sud"](#).

[Igennem Massiv Central](#)

Vores plads på Côte du Sud

Der var plads til os, så vi tjekkede ind for 2 overnatninger, selv om det regnede og var gråvejr. Vi havde nu kørt 1963 km. siden vi kørte hjemmefra. Campingvognen blev sat op på plads L3, og snart var vi klar til lige at udforske campingpladsen - Det småregnede stadig.

Vi havde set at der den 25. juli var "Marche" på en af de centrale pladser i "Den gamle by", så vi besluttede os for at gå ind i byen efter kl. 19.00 hvor det skulle begynde. Vi gik ud af campingpladsens indgang og til venstre over floden Tarn, og straks var vi på vej ind i den "gamle bydel". For enden af vejen vi gik ind ad lå pladsen, hvor de lokale havde stillet op rundt om springvandet. Indercirklen med alskens

tingeltangel, og i yderkredsen havde de alle gang i noget, som kunne fortæres som aftensmad. Der var steder man kogte kartofler med ost, stegte pølser, solgte vin, ost osv. Vi gik pladsen rundt og besluttede os, at prøve de lokale specialiteter, som vi tog med hjem til campingvognen, for at nyde dem. Først købte vi "[Retortillat de l'Aubrac](#)", som består af kartofler med røget skinke og pølsestykker, samt 2 slags oste" - Vi var spændte på at prøve. Vi købte også nogle lokale pølser og noget specielt brød, som vi skulle have til. Da vi havde købt ind, var vi klar til at begive os hurtigt ad vejen tilbage til campingpladsen, så maden ikke blev kold.

Vel hjemme i campingvognen blev der hældt et glas rødvin op - det sidste af det vi havde med hjemmefra, og maden blev fordelt på tallerkenerne. Det var et kosteligt måltid, men vi havde ikke regnet med, at "Retortillat de l'Aubrac" var så fyldig, så vi fik ikke en gang spist halvdelen af de. Resten måtte gemmes til næste dag, hvor det kunne være tilbehør til aftensmaden.

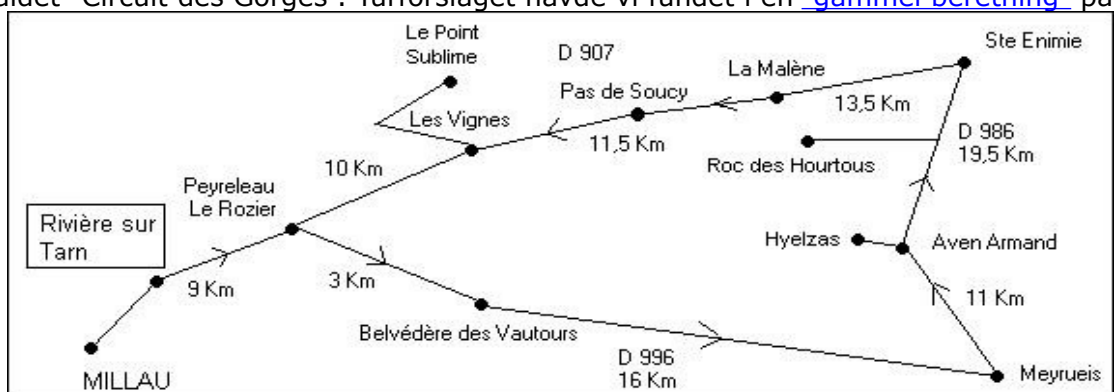
Efter maden var vi nødt til at have en lille Gl. Dansk, "Wegen des Fettes Essen, som Jürgen ville have sagt". Efter aftensmaden ordnede Karin opvasken, og jeg fik skrevet på denne fortælling. Bagefter så vi en film, vi havde fået af Jan, nemlig "Trust". En meget gribende film, hvor vi selv kunne sætte os ind i rollerne. Ved 23-tiden var det så tid til at gå til køjs og håbe på godt vejr til morgendagens tur i Tarn kløften.

Udsigt fra campingpladsen mod Millau

26. juli 2011:

Efter en nats søvn, hvor vi havde hørt lidt regn en gang imellem vågnede vi op kl. 08.50, og kunne se at der var skyer med stænk af blå himmel. Vi håbede det bedste for jeg havde jo i går lovet vi fik bedre vejr. Vi vågnede første gang af en SMS fra Jeanne der fortalte at hende, Morten og Per nu sad og ventede i Billund for at flyve til Rom, men vi kunne vende os og sove lidt videre. Efter morgentoilette kunne vi sætte os til morgenbordet kl. 09.35, det var efterhånden blevet 18°, og vejret så rimeligt ud. I hvert fald godt nok til at vi besluttede os for at tage en rundtur i slugterne, kaldet "Circuit des Gorges". Turforslaget havde vi fundet i en "[gammel beretning](#)" på nettet fra 2002.

Tarnslugten

på hver sin måde. Vi var glade for at vi tog rundturen, og kunne sagtens tage turen igen. Turen var en stor oplevelse, hvor vi mødte det ene fascinerende blik efter det andet. Vejen var smal, meget kurvet og en gang imellem turde man ikke se ned fra kørebanen, hvor der ingen autoværn var mod de dybe afgrunde. Vi var heldige, at vi ikke fik regn undervejs, men vi kunne se, at der flere steder var kommet regn lige inden vi kørte forbi – Vi har nok været heldig at køre den rigtige vej rundt! Kl. 13.00 var vi nået tilbage til Rivière sur Tarn hvor vi lige fik en regnbyge, mens vi kørte "på den anden side" af floden tilbage til Millau. Vi skulle lige se om vi kunne finde et

Tarnslugten

Supermarked for købe lidt ind inden vi vendte tilbage til campingpladsen. Vi kørte mod Albi, for her skulle ligge en LeClerc. Da vi havde været inde for at handle, så vi at vi næsten var ved

Millau Viaduct

Informationscentret for [Millau-Viaduct](#) som er den nye, høje bro der fører motorvejen A 75 over Tarn-slugten i en højde på ca. 270 m over Tarnfloden. Et fantastisk bygværk, som vi nu har lyst til at køre over på vores videre færd, selv om vi skal betale for det, og at vi er nødt til at køre en omvej på ca. 20 km. – Det må prøves! Da vi kørte fra informationscentret og ud i rundkørslen kunne vi se at Roquefort kun lå 21 km. mod højre (væk fra Millau) Da vi i LeClerc havde købt vore ynglings Roquefort ost "[Papillon](#)", syntes vi at vi var nødt til lige at kigge forbi, hvor osten bliver lavet. Som sagt så gjort. Det var en fin tur længere ud af Tarn dalen inden

man fra en rundkørsel med skulpturer af en fårehyrde med får skulle køre op i bjergene til byen Roquefort. Vi kørte byen langs inden vi vendte for at køre tilbage. Det var et værre "Gedemarked" med alle de mennesker der "trissede rundt" for at smage på osten – (Det var et "gedemarked" men det var altså fåreost). Vi kørte retur til campingpladsen hvor vi fik lidt brød med ost til – Ingen gætter hvilken ost?

Da vi havde spist "godterne" tog vi cyklerne for at udforske området lidt. Vi havde set at der var en trampesti lige bag campingpladsen som førte ned til floden. Den besluttede vi os for at udforske, og se om vi ikke kunne komme den vej ind til byen. Det første stykke gik fint, vi

Rundkørslen ved Roquefort

kom ned til nogle heste, som vi fotograferede til Marilena, og videre langs floden til vi mødte en høj mur op mod en vej. Vi måtte så køre lidt tilbage, så vi kunne tage en grusvej som førte op til den asfalterede vej, som vi kunne følge ind til en rundkørsel, hvor en større vej førte ind i byen. Med hjertet oppe i halsen kørte vi ad den større vej oven en bro, og kunne ånde lettet op da vi kunne skrå ind på en sti og følge floden ind til Millau, hvor vi snart fandt vejen som førte tilbage til campingpladsen, hvor vi lige fik tid til en lille "nikker" i solen, inden de indkøbte oksebøffer skulle på grillen som aftensmad. Efter en lækker aftensmad blev der vasket op og slappet af inden vi gik til køjs og være klar til morgendagens tur, som vi har besluttet skal gå til Avignon.

27. juli 2011:

Vi havde vist en meget våd nat. Vi var vågne flere gange, hvor regnen trommede mod campingvognens tag. Den ene gang troede vi, at der var nogen der stod og smed en spand fuld ud

af gangen, men det var bare regnen, der var meget kraftig. Det er noget af det mest voldsomme jeg har oplevet, og så helt uden torden. Den meget kraftige regn varede i over en time – heldigvis lå vi på sandet jord og med det bagvedliggende areal en ½ meter lavere.

Vi kører over Millau Viaduct

Vi havde været vågne flere gange og klokken var derfor 08.50 inden vi stod op og fik ordnet morgentoilette og spist morgenmad og kl. 09.45 kørte vi ud af porten, med kurs mod Avignon. Vejret var blevet bedre 17° med gråvejr og solstregf indimellem. Vi kørte nord ud af Millau for at tage tilkørslen til motorvej A75, så vi kunne prøve at køre over "verdens højeste bro". Der var godt nok ca. 20 km længere og vi måtte betale € 12,30 for turen over broen, men vi havde set den nedefra, og så ville vi også se det hele oppefra, og det var bestemt både pengene og omvejen værd, at køre de 2,5 km over broen, hvor vi kunne se ud over landskabet 270 m over Tarnflodens vandspejl. En kæmpeoplevelse som

ikke kan beskrives, men som skal opleves.

Landskabet vi kørte i var som en stor højslette, hvor vi i flere kilometer kørte svagt op ad, til små 1000 m højde. Efterhånden var det på tide at få "Flammen" tanket og tjekket for olie, så vi kørte ind til først kommende tankstation. Det var samtidig ved afkørslen til Nant og [Cirque de Navacelles](#). Da vi havde tanket, fik vi købt noget motorolie, og tjekket oliestanden. Vi overvejede, om vi skulle køre forbi Cirque de Navacelles, men blev enige om, at det nok var bedst at følge motorvejen, i stedet for de små, smalle og stejle veje, da vi havde campingvogn.

Efter vi havde tanket, kørte vi videre mod Montpellier, og snart gik det 7½ % ned de næste 5 km oppe fra højsletten. Vi måtte kun køre 50 Km/t, så vi måtte helt ned i 3 gear ned ad bakken og stadig bremse en gang imellem. Det var et fantastisk vue vi kunne se, mens vi snoede os ned mod sletten ind mod Montpellier. Vejret havde været med os hele vejen, bortset fra en enkelt lille byge. Nu blev det varmere, og temperaturen var efterhånden oppe på 26°. Solstregfene var blevet længere, og skyerne var mere hvide. Snart kørte vi ind i Montpellier, hvor GPS'en ledte os gennem byens udkant, indtil vi igen kom på motorvej, denne gang A9, som ledte os videre mod Nimes. Her måtte vi betale motorvejsafgift på € 8,10 for at køre videre mod Avignon. Snart nåede vi afkørslen mod Avignon og kørte de sidste ca. 10 km. på de lokale veje. GPS'en var lige ved at lave os et pus mere, men vi har været i Avignon før så det hoppede vi ikke på. Vi fandt frem til [Camping Bagatelle](#) kl. 14.00, hvor jeg ventede udenfor, mens Karin gik ind i "gedemarkedet" på Receptionen, og efter ca. 15 min kom hun ud og vinkede mig ind. Hun skulle lige have skrevet

På Camping Bagatelle

vores nummer ned på campingvognen så hun kunne aflevere det i receptionen, inden vi kørte ind til plads 106, hvor vi fik os placeret og slået Markisen op, så vi var klar til nogle dage i Avignon.

Efter vel endt gerning kunne vi nyde en kold øl, Pelforth Brune. Vi ville også lige reconosere lidt så vi tog cyklerne og kørte en lille tur ud på Europas største ø i en flod – den ligger campingpladsen nemlig på – Vi fulgte promenaden og da den sluttede valgte vi at køre videre for at se hvor enden af øen var. På et tidspunkt så vi, at der var en cykelrute, der hed Ballade 3, så den besluttede vi os af følge.

Jeg tror vi nåede at køre næsten 10 km. på rundturen inden vi var tilbage ved campingpladsen, hvor slappede af med et enkelt glas Rose vin. Til aften gik vi op til campingpladsens lille restaurant hvor vi fik menukortet ved tjeneren. Da vi havde et spørgsmål om vinen og hen ikke kunne engelsk måtte han lige alliere sig med en af de andre unge der sad ved et af bordene. Vi bestilte 2 forskellige Pizzaer som vi delte som vi plejer, samt en kold flaske Rosé. Efter aftenmaden gik vi tilbage til campingvognen hvor vi sad udenfor med et glas rødvin, i den lune aftenluft, og hyggede os indtil vi gik i seng ved 23-tiden.

28. juli 2011:

Vi havde besluttet os for at tage en rigtig slapper på campingpladsen og kun cykle ind i [Avignon](#) for at købe lidt ind. Derfor sov vi længe og klokken var 10.15 inden vi stod op til en dag med høj

sol fra en blå himmel med en smule små hvide "vattotter" på himlen. Efter morgentoilette sad vi meget længe og nød morgenmaden. Karin satte sig i solen for at blive let ristet, og jeg fandt min bog frem for at få lidt hjerne-gymnastik. Vi nød det rigtigt resten af formiddagen og helt frem til vi havde tid til en lille Siesta ligesom de lokale.

Efterhånden var klokken blevet 14.15 og vi gjorde os klar til at tage cyklerne ind til Avignon som ligger lige på den anden side af floden Rhone. Vi måtte lige køre et par "runder" for at komme over på den anden side af den store vej der fører over broen "Edouard Daladier" mod byen. Vel ovre på den anden side kørte vi ind af en af de store byporte – Vi havde besluttet os for at følge bymuren hele byen rundt, så vi drejede straks til højre for at følge muren. Vi kørte på de små veje som snart var ensrettede den ene og den anden vej, men cyklister måtte gerne køre mod trafikretningen. Vi syntes faktisk, det var rarere at køre mod trafikken, for så kunne vi bedre se de andre trafikanter, når vi passerede hinanden. Da vi kom

Avignon, Bymur og Papepalads

frem til universitetet kunne vi ikke følge bymuren og måtte ind i de små gader, men snart fandt vi tilbage. Vi fulgte nu muren frem til "[Pave paladset](#)" hvor vi igen måtte ind i de små gader, som her var fyldt med gående. Snart fandt vi dog igen ud til bymuren og kunne fuldføre vores byrundfart langs bymuren. Da vi kom frem til byporten hvor vi var kørt ind, slog vi et slag ind i byen for at finde et supermarked hvor vi handlede lidt fornødenheder. Vi fandt den store indkøbsgade, som i dagens anledning var spærret af, så de små teatre havde mulighed for at gå rundt og agitere for deres forestillinger. Vi handlede ind i Carrefour City, og da der ingen parkeringspladser var til vores cykler, måtte jeg først gå ind for at købe lidt til grillen og noget vin. Da jeg kom ud, kunne Karin så gå ind og handle de ting jeg manglede (ikke havde forstand på). I øvrigt en rigtig lækker kølig forretning midt i byen. Da vi således havde fået købt ind, listede vi lige så stille ud af Avignon med kursen mod campingpladsen, hvor vi fik parkeret cyklerne og lagt de indkøbte varer i køleskabet. Nu var det tid for at sætte os i skyggen under markisen og nyde det gode vejr indtil vi skulle starte grillen for at klare aftensmaden, og hygge os til det var sengetid.

29. juli 2011:

Anden dag i Avignon havde vi besluttet skulle bruges til en udflugt til Fontaine de Vaucluse, Gordes og Roussillon. Vi stod op kl. 09.00 og efter en godt morgenmåltid, var vi klar til at udforske området udenom Avignon. Vi havde programmeret GPS'en, så den kunne lede os vejen frem. Vi

kørte over broen "Edouard de Daladier" og var på Avignon siden af Rhonefloden. Efter et par hårnålesving, eller hvad det hedder, her lige foran bymuren kunne vi følge bymuren mod syd. Det er et sjovt og kompliceret vejanlæg, der er lavet for at få vejen langs floden til at hænge sammen med vejen fra broen, vejen ind gennem bymuren og busstationen. [Se vejanlæg på billede til højre ->](#)

Vi fortsatte med at følge vejen langs sydsiden af bymuren, indtil vi skulle fortsætte mod øst ud gennem industri- og handelsområdet af Avignon, som er en ret stor by. Efter vi var kørt ud af byen, fulgte vi hovedvejen mod Apt, indtil vi skulle dreje ind ad de små veje mod Fontaine de Vaucluse. Vi fulgte vejen, der gik op og ned, og gennem den ene kurve efter den anden, indtil vi kørte ind i byen, [Fontaine de Vaucluse](#). Her kom vi til en rundkørsel, hvor vi kunne se søen som Fountainen løber ud i, inden den går videre mod floderne. Da der heller ikke i år, var den store vandmængde, der løb fra Fontainen, besluttede vi os for ikke at vandre op i bjergene, for at se hvor vandet kommer ud af klipperne. Vi fortsatte derfor videre ad flere små veje mod Gordes, som vi gerne ville fotografere. Vejene var ret smalle og snoede sig både vandret og lodret, en overgang var stigningen helt oppe over 20 %, så vi var nødt til at køre i 1. gear. Da vi nærmede os Gordes, kom vi forbi stedet hvor "[Village de Bories](#)" ligger – Byen af gamle stenhuse. Her havde vi været

Kort fra Google Maps

Gordes

for 2 år siden, så det sprang vi over. Da vi var her sidst, kørte vi ad vejen direkte ind i Gordes, og fik ikke set det flotte vue over byen, der hænger på klippesiden. Vi valgte derfor en alternativ vej og var heldige, for pludselig lå byen lige foran os oppe på "bakken". Der var en lille rasteplads, så vi kunne holde og tage et par billeder af [Gordes](#). Fra Gordes kørte vi mod Roussillon, hvor vi ville se på de røde klipper / jord som er byens kendetegn. Vi kom også her ad små veje og fik et par rigtig gode indblik til byen og de røde klipper. Da der allerede var godt fyldt med mennesker, kørte vi tilbage mod Avignon. Undervejs besluttede vi os dog for at tage mod Arles og Rhonedeltaet.

Vi kørte ad motortrafikvejen til Arles, hvor vi drejede ind mod byen. Vi kom gennem et industriområde og gennem noget der var lidt "slumagtig". Her kørte vi også langs med et fængsel, blev vi enig om det var. Der var høj mur hele vejen rundt og vagttårne med projektører. Over halvdelen af komplekset var der udsændt stålvirer, nok for at fangerne ikke kunne hjælpes til flugt med en helikopter. Nå, det er ikke det [Arles](#) er kendt for, men derimod den gamle bydel og tyrefægterarenaen, som vi kørte forbi på vores videre tur mod Rhonedeltaet, [Camargue](#). Vi satte kursen mod Ste Maries de la Mer, som ligger helt ude ved Middelhavet. Snart efter Arles blev terrænet helt fladt som en pandekage, og jo nærmere vi kom til havet, jo mere åbent blev landskabet, med større vandområder. Her ude på det flade kunne vi se de sorte tyre, til tyrefægtningerne i Arles, som gik rundt og græssede – De så nu helt fredelige ud. Der var også masser af heste, som gik på arealerne, og mange steder var der halvtage, hvor hestene var bundet side om side, og hvor turisterne kunne leje en hest, og med fører ride rundt i terrænet. Vi så også vandområder, hvor Flamingoerne stod og fiskede. Snart var vi fremme ved Ste Maries de la Mer. En meget

turistpræget by, hvor husene mest lignede dem, man ser fra Mexico og Spanien – Hacienda præget.

Vi kørte gennem byen langs vandet, men kunne ikke fra bilen se ud over havet, idet strandpromenaden lå ca. 1 – 1½ m. højere end vejen. Vi fulgte en anden vej ud af byen og kom nu "rigtig langs" det flade landskab, hvor de største arealer var oversvømmet af vand. Her så vi endnu flere Flamingoer og andre vadefugle. Her så vi også "cowboyer", som var førere for små kolonner af turister til hest, som blev ledt gennem det flade våde område. Efterhånden var vi kommet tilbage til Arles, og vi besluttede at køre korteste rute, da vi havde set, der

Guidet tur til hest

var lang kø på motortrafikvejen, da vi kørte ned mod Arles. Nu var problemet, at det var forbudt, at køre gennem bymidten på det tidspunkt, vi var i byen. Vi måtte så trods GPS'en og køre rundt om byen, men efter lidt genvordigheder fandt vi vejen ud af Arles. Vi kom gennem samme kvarter, som vi var kørt ind i byen, igen forbi fængslet, men denne gang af smalle veje, med dybe grøfter og ingen rabat, videre mod Avignon – Vi fik set noget helt andet end andre turister, tror jeg. En flot tur gennem små landsbyer og gennem solsikkemarken. Efterhånden kom vi næsten helt til Avignon, og her prøvede GPS'en igen, om den kunne lave et lille nummer med os, men vi kørte den vej, vi mente var rigtig. Efter en 3 – 4 km gav GPS'en efter, og nu var den vej, vi havde valgt meget kortere, end hvis vi havde fulgt GPS'en. Vi var tilbage på campingpladsen kl. 15.30 hvor vi slappede af i 30° med et glas rosevin. Nu havde vi kørt 2650 km, siden vi kørte hjemmefra.

Tripoux Tradition

Til aftenmaden, havde vi besluttet os for at prøve en lokal specialitet fra Millau, "Tripoux Tradition" – (Søgning på nettet fortæller det er fåremaver med krydderier). Karin kogte nogle kartofler og varmede retten. Vi fik maden på tallerkenen og skulle smage på den, men måtte opgive – Det var ikke noget for os! I stedet fandt Karin en dåse "Kippers" som vi spiste sammen med kartoflerne, lidt flutes og hakkede hvidløg. Efter aftenmaden hyggede vi os indtil vi gik til ro kl. 21.45, godt trætte af den varme køretur.

30. juli 2011:

Tredje og sidste dag i Avignon havde vi besluttet os for skulle bruges til en gåtur i byen, lidt afslapning og hen ad eftermiddagen en cykeltur, hvor vi kunne købe lidt fornødenheder ind. Efter at have sovet til kl. 09.10, fik vi et godt morgenmåltid med flutes, oste og croissant, samt en lille medbragt Gl. Dansk, og så var vi klar til at gå ind i byen. Vi havde taget den letteste påklædning

på vi havde, for selv om det blæste godt, var temperaturen alligevel sneget sig opad. Lige udenfor campingpladsens indgang tog vi trappen op til broen Pont Edouard Daladier, så vi sparede et godt stykke, når vi skulle over til bymuren rundt om Avignon. Lige udenfor bymuren, hvor broen gik i land stod et stort Pariserhjul. Vi kunne se over til det om aftenen, når turister tog det for at se ud over byen. Vel fremme ved bymuren gik vi ind af en af de store porte i muren, og var inde i det gamle Avignon. Vi fandt frem til den store plads foran Pavepaladset – Place Du Palais. Pladsen vrimlede af mennesker, som nød at befinde sig ved de store bygninger og den store plads. Nogle skulle ind og se paladset, andre så på de musikanter som spillede på pladsen, nogle ventede på det "lille turist-tog", som kørte rundt i byen for at vise seværdighederne frem, andre bevægede

sig som os ind i Paladsets have, som lå på en høj umiddelbart udenfor paladset. Ad trapper og gange kom vi rundt i haven, hvor der flere steder var udsigtspunkter, hvor man kunne se et vue ud over byen, samt de omkringliggende småbyer og floder. I haven var forskellige krydderurter, som nok tidligere blev brugt som helbredende urter. Oppe midt i haven var der en forhøjning af nogle sten, som vandet løb ned af, under og omkring. Her var store guldfisk og koikarper samt springvand og små vandfald. Vi gik videre på en del af bymuren, indtil vi nåede frem, hvor turisterne skulle betale for at gå ud på broen "[Pont de Benezet](#)". Her tog vi tårntrap-

Karin foran Benezet broen

pen ned til bymuren, så vi kunne gå gennem de små gader tilbage til byporten, vi var kommet ind ad, og vi besluttede os for til at gå tilbage, og så nøjes med at få en forfriskning på campingpladsen.

Hen ad eftermiddagen var det blevet tid til, at vi ville i Carrefour City, for at købe et stykke kød til grillen, og en flaske Rosévin som vi satte i køleskabet, så den kunne være kold til i morgen. Vi tog cyklerne og kørte ind til menneskemylderet indenfor bymurene. Her ved butikken ventede jeg udenfor, mens Karin var inde for at handle ind. Da hun kom ud, valgte vi en lidt længere vej ad de små gader, så vi slap for menneskemylderet. Vel tilbage ved campingpladsen slappede vi lidt af, inden vi fandt grillen frem, så vi kunne få aftensmaden tilberedt. Vi nød det hentede stykke kød og et par små pølser sammen med lidt rødvin. Bagefter hyggede vi os til det var tid til at gå til ro, så vi var friske til morgendagens tur til et nyt sted.

31. juli 2011:

Efter 3 dage i Avignon gik turen videre til Castellane, hvor floden begynder sit løb ind i Verdon slugten. Efter at have fået morgenmad, gik vi i receptionen, hvor vi betalte € 99 for de 4 overnatninger. Nu kunne vi forlade campingpladsen kl. 08.45, efter nogle dejligt varme dage i Avignon. Vi har nu kørt 2659 km siden vi kørte hjemmefra. Vi kørte over "Pont Edouard Daladier" ind til Avignons mure, som vi fulgte mod syd og øst, inden vi drejede fra for, at følge samme vej som

vi kørte, da vi skulle til Gordes. Vi fulgte de franske landeveje, og kl. 10.00 kørte vi ind i Alpes de Haute Provence distriktet. Vi kørte videre ad veje, hvor store Plataner stod som alletræer på et længere stykke, og da vi manglede små 100 km fra at være i Castellane, ville vi lige tjekke hvilken vej, GPS'en ville have os til at køre. Den foreslog, at vi kørte ind gennem Verdon slugten fra

Vejen fra Digne til Castellane

vest mod øst, idet det var korteste tur. Jeg betakkede mig, og lagde kursen om mod Digne le Bain. Vi har kørt gennem Verdon slugten før, og jeg synes ikke, den er egnet til campingvognskørsel. GPS'en forstod åbenbart "mit vink", for kun lige komme ud af et af de andre ben i den rundkørsel, vi var kommet til, så rettede den ind og viste mod Digne, og sagde kun 2 km mere end før. Nogle få kilometer før Digne viste den ind ad en genvej, og den tog vi. Vi blev ledt gennem små smalle veje, og efter ca. 15 km, var vi på den større vej, der går fra Digne til Castellane og videre mod Cannes. En del af Napoleonsruten. Her kørte vi flere gange side om side med den smalsporede jernbane fra Digne til Cannes.

Gennem de vilde hårnålesving og udragende klipper i svingene, så man blev helt bange for om campingvognen kom under, og kl. 11.48 kørte vi gennem passet, og kunne se Castellane langt under os. Efter en god halv times kørsel ned gennem hårnålesvingene nåede vi, i god behold frem til [Camping International](#) kl. 12.25. I receptionen sagde de, at vi kunne få max. 3 nætter,

med mindre vi ville flytte plads en gang. Vi betalte € 96 for de 3 nætter, næsten det samme som for 4 i Avignon, men pladsen har også en noget højere standard. Efter vi havde fået campingvognen på plads og skyllet vejstøvet af halsen, tog vi en rask cykeltur ind til Castellane, hvor vi gik lidt rundt i byen og nød det leben, der var i byen i de meget smalle gader og stræder. Det begyndte efterhånden at trække op med sorte skyer fra den anden side af bjergene, og vi valgte, at cykle tilbage til campingpladsen. De mørke skyer blev større og større, og vi kunne begynde, at høre det rumlede oppe bag bjergene. Efter et par timer med rumlen begyndte det så at regne, så vi blev nødt til at fortrække indenfor i campingvognen, hvor vi kunne høre regnens trommen på taget, blandet med tordenrummel, mens vi fik lidt let aftensmad. Bagefter hyggede vi os lidt med en medbragt film, inden det var på tide at gå til ro.

Castellane

1. august 2011:

Vi vågnede kl. 07.45, men da der stadig var noget diset, lagde vi os om på den anden side for at sove en times tid mere, inden vi skulle have morgenmad og gøre klar til en udflugt til Middelhavet, via Grasse, Cannes, Nice til Monaco. Nu hvor vi havde kørt 2859 km. siden vi kørte hjemmefra, kørte vi fra campingpladsens 16,9° kl. 09.45. ned gennem Castellane, og videre mod syd ad

Nice - Côte Azur

Napoleonsruten. Snart kom vi over det første pas i 1169 m. og fortsatte mod Grasse, hvor de har en stor parfumeproduktion. Da jeg har parfume-allergi, hastede vi videre mod Antibes, som vi passerede kl. 11.50.

Temperaturen var stadig kun 25°. Efterhånden nåede vi ned til kystvejen, som vi fulgte hele vejen gennem Nice og de andre byer. Vi kørte med det blå Middelhav på højre side og de store hoteller og bygningsværker på venstre side. Lige da vi kørte ud af Nice, havde vi en overgang Lufthavnen på vores højre siden og i stedet for Middelhavet, så nu så vi de store fly lande og lette. Vi fortsatte ad kystvejen gennem mindre turistbyer, nogle steder med et godt stykke ned til havoverfladen.

Efterhånden nåede vi helt frem til Monaco, og kørte ind i byen kl. 13.10. Nu var temperaturen nået til "anstændige" 30°. Vi kørte ind gennem en tunnel under byen, og i tunnelen nåede vi at passere gennem 2 rundkørsler, inden vi kom ned til havnen i den østlige del af Monaco. Vi fulgte nu vejen langs havnen og kom frem til tunnelen hvor formel 1 bilerne kører gennem. Vi fulgte nu formel 1 ruten et godt stykke gennem byen, inden vi valgte at bede GPS'en om at lede os tilbage til Castellane, ad betalingsvejene. Vi nåede at betale 3 gange, i alt € 4,30, inden vi kørte fra motorvejen i udkanten af Nice. Vi blev ledt en anden vej tilbage og kom bl.a. gennem en meget

Monaco

Vejen fra Nice til Castellane

smal og flot slugt, samt flere tunneller inden det gik op på højsletten via de smalle kurvede og stejle bjergveje. Efter at have kørt ca. 20 km. på højsletten snoede vi os ned mod Castellane, hvor vi lige fik tanket "Flammen" og fik købt lidt ind i det lokale supermarked. Efter vi havde handlet kørte vi lige 2 - 3 km op i bjergene hvor der er en opdæmmed sø, som er et badeparadis for både store og små. Efter at have set søen kørte vi tilbage til campingpladsen som vi nåede kl. 16.30. Efter at have lagt indkøbene på køl hyggede vi os under markisen, hvor det nu var 28° i skyggen, og jeg fik indhentet det forsømte med at skrive på denne beretning. Resten af dagen blev brugt til hygge ved campingvognen og på campingpladsen.

2. august 2011:

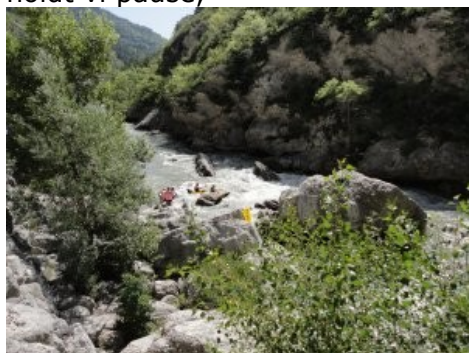
2. dag i Castellane havde vi besluttet skulle gå med afslapning, og en cykeltur ind langs Verdon floden. Karin havde, da det var dårligt vejr i Castellane, aftalt med Marilena og Kasper, at vi ville køre til Gardasøen, så vi også kom til det gode vejr. Nu hvor vi stod op kl. 08.45. skinnede solen

fra en skyfri himmel, og det så ud til at vi fik rigtig flot vejr, men en aftale er en aftale, så i morgen tidlig kører vi til Gardasøen. Jeg havde også hjemmefra sagt, at vi aldrig vidste, hvor vi kom hen, for vi kørte efter det gode vejr. Det eneste der var sikkert, det var, at det var et eller andet sted syd for Hamborg. Det har jo været lidt af en overvindelse for Karin, at alle tre unger selv skulle på ferie samtidig, mens vi var væk hjemmefra. Nu er chancen så for at se Marilena og Kasper, inden de skal køre hjemad på lørdag. Jeanne, Per og Morten tager hjem fra Rom med fly i dag, Karin er lidt bekymret, for at hun ikke har hørt fra dem, selv om hun har sendt en sms – Har de det godt, kommer de nu med flyveren? - Hun bliver ikke rolig, før hun hører, at de er kommet godt hjem. Nå, tilbage til Castellane, ved 10-tiden var det tid til at starte cyklerne for, at udforske den flade del af Verdonslugten. Indtil Castellane gik det stort set kun nedad, og i rundkørslen, midt i byen drejede vi ud langs med floden "Verdon". Det første stykke kunne vi ikke se eller høre floden, men efter vi var kommet forbi campingpladserne ud mod den "vilde del" af slugten, kom vi til at køre langs floden. Vi nåede ud til stedet, hvor de starter med "rafting" i større gummibåde eller kajaker. Her kunne vi høre, at der var nogen nede på floden. Vi fulgte floden videre ind, indtil vi kom frem til den noget vildere del af slugten. Undervejs kunne vi høre rafterne der sejlede nedad floden. Efterhånden nåede vi frem til

Karin i Verdonslugten

et meget smalt sted på slugten og et vildt stykke på floden, men da vi var foran rafterne, kunne vi lige tage et par af de vilde kurver, inden vejen begyndte at gå op og ned med stejle hårnålesving. Vi var vel nået 6 - 8 km ud i slugten til, hvor vi vendte for, at køre tilbage til den smalle del af slugten, hvor rafterne skulle passere nogle smalle og strømfyldte passager. Her holdt vi på, mens vi så "skuespillet" for os, når rafterne kom gennem strømfaldene. Vi brugte vel en god 1/2 times tid, mens vi morede os over, at se hvordan de kom gennem strømfaldene. Det gibbede lidt "i den gamle", havde Kasper eller Per været med, så havde vi nok også siddet i en af gummibådene. At jeg ikke nævner Jeanne, er ikke fordi jeg ikke tror, hun godt kunne tænke sig det, men hun kan ikke klare turen dertil, med alle de hårnålesving, små skrappe kurver, små og store stigninger, hele tiden op, ned, højre og venstre – I bil er det også, så jeg kan mærke maven rumler. Efter at vi havde fotograferet lidt, var det tiden til, at vi skulle finde tilbage mod campingpladsen. Det første lange stykke gik det svagt

Rafting i Verdonslugten

opad, ikke det store, men et par kilometer eller tre, hvor det bare går svagt opad kan godt mærkes. Efterhånden kom vi nærmere Castellane og vel ankommet i byen, var det tid til en lille spadseretur i de små gader, så vi kunne finde et sted, hvor de havde kold fadøl. Vi fik os placeret på den historiske hovedgade, med ca. 3 m. mellem facaderne og fik en velfortjent fadøl efter anstrengelserne i Verdonslugten. Efter den værste tørst var slukket, fandt vi cyklerne for at køre de sidste 1 1/2 km. til campingpladsen – hele vejen opad med "lidt ømme benmuskler". Vi kom fint tilbage til campingvognen, hvor vi fik lidt frokost med flutes og specielle Provencepølser. Bagefter slappede vi af i solen (31° i skyggen) eller skyggen under markisen. Karin ville gerne have et par flere Provencepølser med hjem, så sidst på eftermiddagen, suspendede vi afslapningen for en stund, for igen at bestige cyklerne og køre ned til Casino-supermarkedet i udkanten af Castellane (kun 1. km. hver vej). Vi fik også købt lidt rose og rødvin. Da vi var hjemme på campingpladsen igen, brugte vi resten af dagen til afslapning incl. Grillning inden det blev tid til at "tørne ind", så vi var klar til morgendagens "lange" køretur til Gardasøen.

3. august 2011:
Efter 3 overnatninger i Castellane er det nu tid til at komme videre til [Peschiera del Garda](#), hvor Marilena og Kasper venter på os. Da vi gerne ville være fremme i god tid for at have større chance for at få en plads på "[Camping Bella Italia](#)", havde vi sat mobilen til at vække os kl. 06.30, og da vi kun skulle på toilet og få campingvognen koblet på, så var vi klar til at køre op til bommen og vente på den blev åbnet kl. 07.00. Vi kom ca. 5 min for tidligt, men en af folkene fra campingpladsen havde set, at vi kørte op til bommen, så han ændrede lidt på sin rutine og kørte ud med en skraldespand, så han kunne åbne for os lidt for tidligere. Vi sagde "Au revoir" og kørte ud af pladsen i let skyet vejr og kun 13°, hvor vi nu havde kørt 3122 km siden vi kørte hjemmefra.

Vi kom fint ned i Castellane by og kunne glæde os over, at vi kørte så tidligt, så det gik meget let at komme gennem byens smalle hovedgade, da der ingen trafik var på vejen. Lige uden for byen løb vi ind i meget trafik, for en fårehyrde var ved at flytte sine får, så der gik en stor flok imod os ned ad vejen. Vi måtte lige stoppe et øjeblik, så vi var sikre på, at han fik alle fårene med. Nu kørte vi så op i bjergene syd for Castellane, gennem flere hårnålesving snoede det sig opad.

Snart var vi fremme, hvor vi drejede af for at komme ind over højsletten, hvor vejen kun bugtede sig en smule de næste ca. 20 – 25 km. frem. Da vi kom halvvejs hen over højsletten, var vi så heldige, at vi kom til at køre lige efter en lastbil – Normalt er det ikke noget vi ynder, men her kunne den bane vejen foran os, da vi skulle til at køre ned ad de smalle veje der snoede sig ned i en smal slugt. Halvvejs ned i slugten drejede han desværre fra, så nu var det kun en langsomt kørende stor pickup med halm. Når det gik op, osede den værre end et dårligt stearinlys. Heldigvis blev han hurtigt træt af, at vi lå lige i rø... af ham, så han blinkede ind, og lod os komme forbi. Det var et godt tidspunkt, vi havde valgt, at køre

Undervejs

ad de smalle, stejle veje med skrappe kurver, for der var heldigvis ikke ret mange biler, og de fleste kørte samme retning som os. Efterhånden nåede vi frem til Nice, hvor vi blev ledt ind på motorvejen mod Monaco. Vi betalte € 6,50 for den Franske / Monegaskiske motorvej, og kl. 09.20 kørte vi ind i Italien. Efterhånden var temperaturen kravlet op på 23°. Vi trak en billet på motorvejen, og fortsatte på motorvejen A10, som hang på klippesiderne, højt over havoverfladen med udsigt til byerne, der hang på klipperne, med det blå Middelhav som baggrund – Et flot syn. Det første lange stykke ind i Italien kørte vi skiftevis igennem tunneller eller på broer hen over bjergdalene, hvor vi kunne se, at størstedelen af skråningerne var dækket af drivhuse. Der var ingen af os, der var i tvivl om, hvad der var bjergbønderne i området levede af. Når vi så kiggede lidt længere mod højre, kunne vi stadig se ned til bugten nedenfor dalen, hvor både større skibe og småbåde sejlede på det flotte blå hav. Efterhånden var man i tvivl om, vi skulle have solbrillerne på eller ej. Vi var en overgang mere tid inde i tunneler, end vi var ud i solen – Jeg tror vi kørte gennem mere end 100 på turen mod Genova – Helt fantastisk oplevelse.

Fremme ved Genova var temperaturen steget til 25°, og det var tid til, at vi skulle dreje væk fra Middelhavet for, at køre mod Milano ad motorvej A26. Nu var landet vi kørte gennem noget mere fladt, men efterhånden som vi kom nærmere Milano, kunne vi begynde at skimte bjergene i baggrunden. Vi drejede snart over på motorvejen, som går mod Verona og Venedig, og snart var vi fremme ved afkørslen til Peschiera del Garda, hvor vi kørte ned til betalingsanlægget. Vi var spændte hvad det kostede, at have kørt halvvejs på tværs af Italien på det bredeste sted. Vi betalte € 53,70 og kørte ind mod Peschiera. Vi blev ledt ad omfartsvejen, og snart kunne vi dreje

Camping Bella Italia

”skarpt til højre og derefter til venstre”, og så holdt vi lige ved receptionen til camping [“Bella Italia”](#). Det var nu blevet 35°, klokken blevet 14.40. og vi havde kørt 3644 km. siden vi kørte hjemmefra. Ham der tog imod os på pladsen, spurgte om vi havde reserveret. Vi har prøvet om vi kunne, men fik nej, svarede vi. Han havde ingen pladser. Så måtte Karin skruer charmen på, og med bedende øjne fortælle, at vores søn var på pladsen, og han havde spurgt, om han ikke kunne reservere til os. Han blev åbenbart lidt blød i knæene, og spurgte en kollega om ..... Med et smil kom han tilbage og sagde: Vi har kun 1 plads, og den kan i få – Vi takkede og

fandt frem til pladsen – Faktisk en rigtig fin plads, tæt ved et hele. Vel ankommet skrev Karin en SMS til Kasper, så han vidste, vi havde fået plads. 5 min. senere kom han over og hjalp os med at få campingvognen stillet op. Bagefter, da Marilena var færdig med sit bad, var vi ovre for at se Marilena og Kaspers plads. Om aftenen var vi nede på en af campingpladsens restauranter for at spise, og bagefter gik vi en tur ind til Peschiera gamle bydel for at få en is. Da vi kom tilbage hyggede vi os alle fire ved campingvognen.

4. august 2011:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.00. for vi havde aftalt med Marilena og Kasper at vi skulle have morgenmad under markisen kl. 08.30. Efter morgentoilette måtte jeg stå i kø i butikken for at hente morgenbrød, juice og kakaomælk. Efter et hyggeligt og solidt morgenmåltid, gjorde vi klar til at se lidt på omgivelserne ved Gardasøen. “Flammen” blev gjort klar og pigerne læsset ind på bagsædet, og vi startede turen rundt om Gardasøen med uret rundt, så vi først kom til den del

som vi ikke havde set før. Vi kørte ud på Sirmione-halvøen, der går et godt stykke ind i Gardasøen fra sydkysten. Halvøen var meget turistpræget, og da vi kom frem til borgen for enden, vendte vi for at køre videre på vores rundtur. Snart var vi inde på ruten vest om Gardasøen og kørte gennem den ene turistby efter den anden. Vi holdt os nede på vejen som gik langs søbredden, men flere steder måtte vi dog lidt ind i landet for at komme videre. Knap halvvejs oppe ad vestkysten kom vi frem til byen Toscolano, hvor vi havde camperet første gang vi var ved Gardasøen i 2007, sammen med Jeanne og Kasper. Vi kørte forbi det supermarked, hvor vi har købt vores "flotte campingvogns tallerkener". Det sidste stykke, der ikke er turistpræget, op til nordenden kørte vi gennem mange smalle tunneller og mindedes vores tidligere tur, hvor vi kørte gennem tunnellerne og bl.a. mødte en lastbil i en af de smalle - Erindringer om hvordan vi passerede hin-

På vestsiden af Gardasøen

Nordenden af Gardasøen

anden står mejstet i min hukommelse! Vi kom op til Riva og Torbole, hvor Karin havde været med Ulla, Oma og Morfar som barn. Videre gik det mod syd ned ad østsiden af Gardasøen, igen et område hvor turisterne myldrer på kryds og tværs af vejene mellem hoteller / campingpladser og stranden. Vi kørte gennem Lazise, hvor "Kyllingen" havde sin cykelbutik. Vi så butikken – Mon han har den endnu??? Kort efter Lazise kom vi til "Familia", og hurtigt blev rattet vredet mod højre, for vi manglede lidt til den frokost, vi var på vej hjem til campingpladsen for at indtage. Vi brugte en god ½ times tid på at handle ind, inden vi kørte tilbage til campingpladsen hvor Karin dækkede op med både det ny-indkøbte og de ting, der var i køleskabet. Vi fik en dejlig frokost med et par øl til og kunne bagefter slappe af, indtil Marilena og Kasper havde fået os provokeret til at gå med ud i Gardasøen for at bade med Gloggs på. Efter badet i Gardasøen var det tid til et brusebad. Marilena og Kasper fik pakket lidt så de hurtigere kunne blive klar til hjemturen i morgen tidlig. Da de kom tilbage hyggede vi os med lidt Côte de Provence – Rosevin inden vi var klar til at gå ind til Peschiera for at finde et sted hvor vi kunne få lidt aftensmad. Vi fandt en restaurant, hvor vi sad lige op til kanalen og Marilena kunne fodre ænderne med det vi ikke fik spist. Efter aftensmaden gik vi en tur i den gamle by, og vi droppede ind på en bar, hvor vi fik en Caipirinha, inden vi begav os tilbage til campingpladsen, hvor vi hyggede os indtil det var tid til at gå til køjs, så Marilena og Kasper kunne være klar til hjemturen i morgen.

5. august 2011:

Efter endnu en god nat søvn, vågnede vi ved 8-tiden, så der var god tid til, at jeg kunne hente morgenbrød, og Karin kunne lave kaffe, så vi var klar til Marilena og Kasper kom forbi for, at få morgenmad inden de skulle køre hjemad. Ca. kl. 09.30 kom de i "Citronen" og parkerede på en af de tomme pladser ved siden af vores campingvogn. Efter vi havde fået morgenmad blev oliestanden lige tjekket på "Citronen", og de sidste småting læsset på, og vi kunne sige farvel til Marilena og Kasper, som ville køre hjemad via Reschenpass og Fernpass, så de kunne opleve de flotte udsigter gennem bjergene. Inden de kørte, havde de lovet at sende en SMS med vejrudsigten, når de nåede bjergene, og sende os en SMS når de var nået helt hjem. Ca. kl. 13.15 kom besked om at vejret var godt, det havde regnet i Sydtyrol og nu var de på vej op i passet. Der kom også SMS kl. 04.40. om at de var kommet godt hjem og alt var OK derhjemme. Vi havde ikke sovet så godt, så det var dejligt at høre alt var gået godt. Kasper er jo vores "lille dreng" så ..... - Nu kunne vi sove godt. Hvad lavede vi så efter de var kørt – Ikke ret meget. Efter Marilena og Kasper var kørt tog vi en gåtur langs Gardasøen, men væk fra Peschiera. Da vi kom tilbage til campingvognen slappede vi af med en kold øl, og fik læst i en bog, til det blev tid for at finde grillen frem så vi kunne lave lidt aftensmad og hygge os indtil vi gik i seng for at hvile ud inden det, i morgen, blev vores tur til at køre mod nordligere himmelstrøg.

6. august 2011:

Nu var dagen oprunden, hvor vi også skulle køre fra Gardasøen. Vi stod op kl. 07.30. og da vi

Caipirinha

ikke skulle spise morgenmad, inden vi kørte var vi klar til at forlade pladsen kl. 08.00. Det var allerede 25°, solen skinnede, men ikke fra en skyfri himmel. Det havde vel regnet 27 dråber den sidste nat. Vi kørte ud af Peschiera, og havde besluttet os for at tage Brennermotorvejen til Bolzano, men da vi kom frem til rundkørslen, der ledte ned mod motorvejen var der lang kø i begge spor, og vi kunne læse, der var mulighed for kø et godt stykke, så vi skiftede spor i rundkørslen og tog den gratis parallelvej selv om GPSén sagde at det tog ½ time længere. Det viste sig at være et godt valg, for de næste 25 km kørte vi stort set langs motorvejen og kunne konstatere, at vi kørte noget hurtigere end bilerne på motorvejen, og kl. 10.15. kørte vi ind i Sydtyrol ved 22°. Når vi så samtidig havde sluppet for

Karin har betalt campingpladsen

at vente godt en ½ time på at komme gennem første betalingsanlæg, så vi frydede os hele vejen til Bolzano. Vi havde også fået en hel anden oplevelse af landskabet undervejs. Ved Bolzano drejede vi af for at køre ind mod [Reschenpass](#). Vi kørte næsten ind gennem

betalingsanlægget. Jeg kan huske det fra tidligere, det er med at holde tungen lige i munden og ørerne stive (for at høre GPSén) uanset om man kommer fra motorvej eller hovedvejen – Selv om det er lidt forvirrende, så ramte vi også denne gang den rigtige vej, og kørte op mod Reschenpass. Temperaturen var kommet op på 25°, og efterhånden var der kø-kørsel flere gange på det første stykke – Gennem alle småbyer, og det første sted var

det 2 unge Schweiziske piger som var gået i stå op ad det stejle stykke. "Bilen "kogte vist, og vi havde ikke fået morgenmad, så det trak lidt". Efterhånden som småbyerne blev færre, blev det lettere at komme frem, snart nåede vi frem til den sidste skråning, hvor der var lange lige stykker mellem hårnålesvingene, herefter kørte vi forbi de 2 flotte "Stausee", der er oppe i nærheden af passet. Karin ville gerne tage et par billeder, men det er faktisk umuligt, at finde et egnet sted, hvor man kan holde med en campingvogn, så vi fortsatte, og kørte gennem byen Resia. Kort efter kørte vi gennem Reschenpass, 1455 m og vi havde nu kørt 4.044 km siden vi var kørt hjemmefra. Vi fortsatte ned gennem slugten og kom forbi de 2 veje der fører ind til Samnaun. (Vi talte om, at det godt nok var en lang tur, hvis vi til vinter kom for sent til skiliften i Samnaun, og måtte med taxi udenom til Ischgl.) På vej ned mod Landeck fik "Flammen" slukket tørsten, og vi fik

Undervejs

Camping Riffler

købt en Vignette, så vi var sikre på, at kunne køre lovligt på de Østrigske motorveje. Vi nåede "[Camping Riffler](#)" i Landeck, kl. 14.10 ved 31°, hvor vi fandt en plads på den lille "hobby campingplads", hvor vi placerede campingvogn og bil. Da vi kun havde fået et par æbler, var det tid til at få kombineret morgenmad og frokost kl. 14.35. (Det hedder vel ikke Brunch, når det først er midt på eftermiddagen??) Senere på eftermiddagen kom der betjening i receptionen, og de var godt tilfreds med hvordan, vi havde stillet op, og vi fik en god og lang snak om "vejr, vind og andre fælles interesser". (Camping Riffler er en "hobbycampingplads" som et ældre ægtepar driver, mest som hobby for fru i huset – En lille

bitte plads, hvor man føler sig som en del af familien – Meget benyttet som engangsovernatning for cykelturister. Vi har været der før, og kommer igen hvis vi har brug for 1 eller 2 overnatninger). Vi fik handlet lidt ind i Lidl og kunne grille et godt stykke kød, som vi nød sammen med en flaske vin medbragt fra Rhone. Resten af aftenen hyggede vi os indtil vi gik i seng.

7. august 2011:

Regnen havde trommet på taget et par gange i løbet af natten, og vi havde en temperatur, hvor det var muligt at sove behageligt med dyne på hele natten. Da vi stod op, var det holdt op med at regne, temperaturen var 17°. Vi ordnet morgentoilette, og spist morgenmad, og da vi skulle til at koble campingvognen på var det igen begyndt med lidt finregn. Vi fik afleveret det sidste affald og nåede lige at sige farvel til ejeren af pladsen, som ønskede os en god tur videre. Da han hørte,

vi ville til Bodensee, lyste han op, og fortalte at hans kone havde han fundet i Konstanz, så han kendte området ret godt. Jeg fik nogle godt tip om den flotteste del af Bodensee, og vi begav os på vej. Vi havde nu kørt 4094 km siden vi var kørt hjemmefra. GPSén blev kodet ind på korteste rute til Konstanz. Snart nåede vi Arlbergtunnelen, hvor vi betalte € 8,50. På stort set hele turen gennem Østrig og frem til Bludenz regnede det ret kraftigt. Det så dog noget lysere ud på himlen, når vi så videre mod vest. Lige efter Bludenz kørte vi kl. 10.30. over grænsen til Schweiz, hvor temperaturen efterhånden var helt nede på 15°. Vi kørte på sydsiden af Bodensee, og kunne nogen steder se ned til søen. Da vi nåede frem til Konstanz, kørte vi inde midt i byen over grænsen til Tyskland. Nu var det holdt op med at regne, og efterhånden kom der små solglimt indimellem. Vi fortsatte mod nord for at finde en campingplads, men uden held. Ved "Riffler" havde han fortalt, at der var mange små og store pladser i nærheden af Überlingen, så vi kodede GPSén om, så vi kørte derhen. Vi kom forbi et par campingpladser, hvor campere og campingvogne holdt i kø for at komme ind. Vi fortsatte og drejede ind ad en lille blind vej, hvor der var vist at der lå en cam-

Bodensee

pingplads. Da vi var lige ved at tro, vi havde kørt forkert, så vi en indkørsel, meget skarpt til højre ned ad en stejl bakke, hvor der stod "[Camping Denz-Köhne](#)". Vi drejede ind i indkørslen, og gik ind i receptionen. Der blev set på reserveringerne og mjaaae - joh...., der var måske en mulighed. Damen ringede til sin mor som ejer pladsen. Jo det var i orden, hvis vi kunne bruge den plads der

Camping Denz-Köhne

var lige inden for bommen. Vi sagde tak til, og jeg sidder nu og skriver på denne beretning, samtidig med at jeg har en fantastisk udsigt over Bodensee, hvor jeg kan se færger, og lystbåde der sejler på søen, ja, og et luftskib der sejler med reklame over søen. Kl. 13.25. fik vi lidt frokost, inden vi tog en cykeltur for at udforske nærområdet.

Området er velsignet af et væld af gode cykelruter, der er masser af småbyer med små beværetninger og restauranter. Da vi kom tilbage, fik vi et glas Rosevin fra Italien, mens vi hyggede os under markisen resten af dagen, og nød udsigten over Bodensee.

8. august 2011:

Der kom et par regnbyger i løbet af natten, jeg vågnede for at lukke loftslugen, mens Karin "boblede" videre. Vi stod op kl. 08.30 i sol med skyer. Efter morgenmaden var vi klar til dagens tur til Schaffhausen i Schweiz, hvor vi ville se Rheinfall – Det mest vandrige vandfald i Europa ([se faktabox side 20](#)). Til turen derhen havde vi valgt hurtigste rute på GPSén, men det var nok ikke GPSéns skyld at turen foregik i tørvejre hele vejen, dog med nogle truende skyer en gang imellem. Nu lyder det måske som om det var en dagsrejse, men turen var kun på godt 50 km. Vi kom til Schaffhausen kl. 10.20 og GPSéns vejledning blev "skrottet". Vi fulgte skiltningen og kom frem til Parkeringspladsen ved Rheinfall, på nordsiden af Rhinen.

Det var lidt køligt, kun 18° men dog sol. Vi fik en parkeringsbillet, da vi kørte ind på Parkeringspladsen, hvor vi hurtigt fandt en god parkeringsplads, for der var vel kun 10 – 15 andre biler på den store P-plads. Vi gik ned til [Rheinfall](#) og en tur på stierne langs Rhinen, hvor vi kunne se over til den anden side, hvor turister næsten stod helt nede i vandkanten. Vi fik fotograferet en hel del og taget en del video. Utroligt flot. Vi havde heldigvis taget regnjakker på og paraplyer med, for vi undgik ikke, at der kom nogle, til tider kraftige regnbyger, mens vi gik ved vandfaldet. Efter vi havde set vandfaldet, gik vi tilbage til bilen, hvor parkeringspladsen var næsten fuld. Vi skulle

Rheinfall fra Nordsiden

betale 5 CHF for at parkere, til gengæld var det gratis at se Rheinfall. Da vi ikke havde CHF, måtte vi betale med Euro. Jeg proppede mønter i, alle de Euromønter vi havde ved hånden, med der manglede stadig lidt, så vi måtte ty til en Euroseddel, og få penge tilbage. De blev udbetalt i CHF. Hvad skulle vi nu bruge de 2 x 5 CHF til, som vi fik tilbage?? Vi kørte over Rheinbrücke, til den anden side for, at se om vi kunne se vandfaldet fra den side, nu vi alligevel var i byen. Vi kørte ind på en parkeringsplads som var gratis og begav os ned mod Schloss Laufen, som ligger ned til Rheinfall. Her skulle vi så betale 5 CHF hver, hvis vi ville se Rheinfall fra den side. Tja,

hvad skulle

vi ellers bruge de 2 x 5 CHF mønter som vi havde fået tilbage til? Vi betalte de 2 x 5 CHF, og begav os ind på Schloss Laufen, hvor vi gik ind gennem slotsporten. Tværs over slotspladsen, og frem til stien ned mod Rheinfall. Ned ad stien eller vi må hellere sige trapperne (Ingen fremkommelighed her – Arbejdsskade – Vi må hellere sende A..N) Efter mange trapper med fantastisk flotte udsigtpunkter var vi kommet helt ned, lidt under vandoverfladen, hvor Rhinen løber ud over kanten – Fantastisk oplevelse at høre "brølet" fra vandet, og se kaskaderne af skum der sprøjter op i luften. Videre ned ad stien / trapperne og efter 2 – 3 udsigtpunkter er vi næsten kun 1 m. over vandspejlet i bunden af vandfaldet. Vi var gået ind gennem en hugget tunnel i

Rheinfall fra sydsiden

bjerget og kom ud på en platform direkte ude over det nederste af vandfaldet, og bliver sprøjtet til af vandtåger fra vandfaldet. En fantastisk oplevelse, at stå her nede og se op på det brølende vandfald, som sender vand direkte ned forbi os. Det er med lidt "myrekryb" man kommer til at tænke på, hvad der skete hvis en klippestump i floden brækkede, så vandet pludseligt ændrede retning mod os! – "Kuldegysning!!!". Vi fortsatte vores vandretur på stien og kom frem til et punkt, hvor det var muligt at købe en 30 min. tur på floden nedenfor vandfaldet. Vi sprang dog turen over og begav os op ad trapperne for igen at komme op til bilen på parkeringspladsen. Vi havde brugt 1 time på gåturen, og er meget

glade for at vi ikke havde passende penge til parkeringsafgiften på den første parkeringsplads, for vi må sige, at det var de 2 x 5 CHF, vi fik tilbage, som fik os til at gå ind i Schloss Laufen og se Rheinfall fra den side. Hvis I nogen sinde skal se Rheinfall glem ikke at se det fra Schloss Laufen siden. Det var en fantastisk og ubeskrivelig oplevelse.

Rheinfall - Schaffhausen

Vi nåede frem til bilen, og havde vi ikke mistet pusten helt ved at se vandfaldet, så klarede gåturen op til bilen vist det sidste! På vej tilbage til campingpladsen satte vi GPS'en til korteste rute, og det fik vi en rigtig sjov og spændende oplevelse ud af hvor vi bl.a. kørte på meget små veje, som snoede sig mellem Schweiz og Tyskland, uden vi kørte forbi en grænsekontrol. Vi kunne kun se i hvilket land vi var, ved at se om der var gule sidestriber på vejen = Schweiz. Vi kom dog forbi en grænsekontrolpost på sidste overkørsel, ca. 1 km. inde i Tyskland (både Schweiz og Tyskland). Vi kørte gennem flere små og større byer, bl.a. Singen, hvor vi kørte rundt i en rundkørsel, hvor der var en ESSO tankstation i midterøen – En pæn stor tankstation. Efterhånden var temperaturen sneget sig op på 21°, og på det sidste stykke så vi flere steder storke stå på markerne for at finde føde. Vi så vel 7 – 8 stykker på hele turen, 2 af dem på rede. Vi nåede lige at handle lidt ind i en Aldi på vejen hjem så vi kunne få lidt frokost da vi var tilbage på campingpladsen kl. 14.20. Vi måtte parkere bilen udenfor bommen, idet der var spærretid til kl. 15.00. Det betød at vi kunne nå frokosten inden vi kørte bilen ind til campingvognen. Efter bilen var kørt ind, hyggede

vi os i solen og under markisen med et glas Rose. Det var efterhånden blæst noget op, og det truede med mørke skyer, så vi valgte at pakke markisen sammen. Da vi var færdige med at tage markisen væk og pakke stolene ind begyndte solen at skinne og temperaturen at stige.

Måske skal vi alligevel finde grille frem fra bilens bagagerum, ellers må vi stege bøfferne på panden. I hvert fald har vi besluttet os for at hygge os den sidste aften inden vi begynder 1. del af hjemrejsen i morgen. Og så kan jeg allerede nu skrive, at vi hyggede os ved campingvognen,

indtil det blev tid til at gå til ro, så vi var klar til morgendagens tur mod nord. – Det lyder næsten som et eventyr - og det har ferien været – "så vi levede lykkeligt til vores dages ende" – Mere i morgen!

9. august 2011:

Så er dagen oprunden og vi må bort. Vi stod op så tidligt, at vi kunne nå at få morgenmad og være klar til at forlade campingpladsen kl. 08.05. Det var rigtig "transportvejr", 14° blæsende med drivende skyer og lidt sol. Bilen var koblet for campingvognen. Da vi havde første plads lige indenfor bommen måtte vi skrå ind til bommen for at komme ud. Bommen rokkede sig ikke det mindste, så vi måtte have hjælp af en anden campist som også skulle ud, og så gik det let. Skarpt sving til venstre og vi var på vej hjemad. Vi kørte ad mindre veje indtil vi kom til Ulm. En rigtig flot tur de 118 km. på tværs af det bakkede Schwäbische landskab. Det var skyet og regnvejr, da vi kl. 10.00 kørte ind på Autobahn A 7. som vi skulle følge mod nord. Da vi nåede Biebelried Kreuz ved Würzburg, så vi en helt ny form for landbrugsdrift – Der var store marker med noget blankt og skinnende. Da vi kom tættere kunne vi se, at det var store marker fulde af solfangere – Der er nok flere penge i strøm end i landbrugsafgrøder, arbejdet er i hvert fald mindre!! Kl. 13.20 holdt vi frokostpause på rasteplassen Rhön. Nu var temperaturen nede på 12°. Frokosten bestod af rester fra aftensmaden dagen før, og efter et kvarters tid var vi klar til at fortsætte

Camping "Am Hohen Hagen"

turen. Videre mod nord ad A 7, indtil vi kom til afkørslen til Hann. Münden. Her drejede vi af for at køre ad små bakkede og bugtede veje til Dransfeld, hvor vi kørte ind på campingpladsen "[Am Hohen Hagen](#)" kl. 15.55 og 4961 km. siden vi kørte hjemmefra. Her fik vi en ganske udmærket plads for en enkelt nat, ikke ret langt fra en flot toiletbygning. Vejret her var godt nok noget andet end det vi har vænnet os til de sidste godt 14 dage, så vi blev inde, og hyggede os i campingvognen for lukkede døre. Udenfor ruskede vinden og det var koldt. Ind imellem var der sol, eller der kom en regnbyge som piskede på campingvognen. Vi hyggede os indtil vi gik ned på campingpladsens restaurant, for at få lidt aftensmad,

inden det var tid til at "tørne ind" for natten så vi kunne være friske til i morgendagens sidste etape af vores ferietur 2011.

10. august 2011:

Ja, nu var vi kommet så vidt, at vi skulle ud på sidste etape af vores sommerferietur, nemlig turen hjem til Nordborg. Vi hentede rundstykker i butikken på campingpladsen, som vi havde bestil aftenen før, og fik en dejlig morgenmad med kaffe, ost og hvad der hører til. Kl. 08.55. var vi klar og havde koblet campingvognen efter bilen, så vi kunne køre ud af porten. Det var en endnu lavere temperatur end vi var vant til, nu var den kun 11°, det laveste vi har haft på vores sommerferietur. Vejret var overvejende skyet, men vi var heldige der var et par enkelte solstregf. "Flammen" fik også morgenmad inden vi kørte ud af Dransfeld for at finde frem til Autobahn A7 ved Göttingen. Det gik meget let, og snart var vi på vej på sidste etape. Der er ikke det store at berette om turen hjemad, der foregik i meget overskyet vejr, og med kraftige byger undervejs. Der var selvfølgelig også nogle dejlige solstregf imellem, men det var efterhånden sjældent. Vi var heldigvis forskånet for køer undervejs, selvom der var et par større vejarbejder, det største havde en længde på 16 km som vi klarede uden nogen form for forsinkelse, bortset fra at hastigheden var sat ned til 60 km/t. Klokkeren 12.45. holdt vi 20 minutters pause i 18°'s varme, kalder man det vist, for at få lidt frokost og få lettet blæren, inden vi igen kunne begive os videre på turen hjemad. Efterhånden kom vi nærmere mod Danmark, og vi kunne se at Flensborg var kommet på skiltene. Da vi nåede omkring Schleswig kunne vi få P3 ind på radioen, og høre radioavisen, faktisk de første nyheder vi havde hørt på turen. Vi havde selvfølgelig hørt lidt fra andre, så vi var ikke helt uvidende om hvad der var sket i verden. Klokkeren 14.45. kørte vi over grænsen til Danmark på motorvejen ved Frøslev, så vi kunne tanke for sidste gang på turen ved UnoX ved Lyren i Padborg. Videre gik det mod øst, og snart krydsede vi [Alssundbroen](#), nu var vi hjemme på Als, og snart kørte vi ind i Nordborg, hvor vi lige klarede de sidste par skarpe sving inden vi holdt udenfor vores hjem, kl. 15.50. Vi havde kørt 5450 km siden vi var kørt hjemmefra små tre uger tidligere, nærmere betegnet 19 dage før.

Rundstykker hentes

Efterskrift:

En dejlig sommerferie-tur var afsluttet, og campingvognen sat på plads. Nu har vi et par dage til at få vasket, både tøj, bil og campingvogn. Efter vejrudsigten, så ser det ud til at vores sidste feriedag skal blive rigtig våde – Så kan vi selvfølgelig spare på vandet til at skylle efter med, når vi vasker bil og campingvogn – "... se det hele fra den lyse side" , som Keld Heick synger! Det er vi gode til, og vi har haft en fantastisk ferietur, hvor vejret måske ikke har været helt med os, men vi har set det hele fra den lyse side. Nydt hinandens selskab og haft nogle fantastiske oplevelser undervejs. Vi er glade for vores "sneglehus" som vi kalder campingvognen, den gør at vi bare kan flytte, når vi har set det vi vil et sted, eller hvis vejret ikke passer os helt. Derfor blev turen også lidt anderledes end den var planlagt hjemmefra, men det blev den bare bedre af! – Vi glæder os allerede til næste tur – "Når Karin og jeg er sammen på ferietur kan intet gå galt, for vi har jo hinanden."

Sådan oplevet – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af med et, synes jeg godt – Hvad hedder det?? – Pyt!

"May your God be with you"!!!!!!

© Bamse17hc@gmail.com

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm

Oradour sur Glane

Lørdag den 10. juni 1944 står den otte-årige Genevieve Desourteaux op for at gå i skole. Hvad hun ikke ved, er, at bare ti kilometer derfra planlægger en deling på 150 mand fra den tyske SS-panserddivision, "Das Reich", på vej mod Normandiet, under ledelse af kaptajn Otto Kahn og Major August Dieckmann (1912-1944), en aktion mod hendes fødeby Oradour sur Glane i Midtfrankrig, - en total udslettelse af byen og dens befolkning.

Oradour-sur-Glane (byen ved floden Glane) var en lille velstående by, der før massakren intet havde mærket til krigen og næppe havde oplevet en tysk soldat. Der var ingen modstandsfolk i Oradour, hvilket gør denne tragedie endnu mere uforståelig.

Soldaterne lod alle indbyggerne samle på torvet under påskud af at skulle foretage et identitetstjek. Siden blev forklaringen ændret til, at byen skulle gennemses for våben og ammunition, og mens dette skete, skulle 245 kvinder og 207 børn opholde sig i byens kirke, mens mændene i 5 grupper, blev fordelt i byens lader eller garager.

I alt 642 mennesker, deriblandt 452 kvinder og børn som blev gennet ind i kirken, der var blevet overhældt med benzin, et par af SS soldaterne smed gasbomber ind i kirken, som fyldte den med en sky af giftigt sort røg. Deres hensigt var at kulilteforgifte kvinder og børn i Guds Hus, men deres plan mislykkedes.

Kvinderne og børnene prøvede på at holde vejret for at undgå kvælning alt i mens de pressede imod dørene, i et forsøg på at flygte kom SS soldater ind i den røgfylde kirke, og fyrede hundredvis af skud af mod de hjælpeløse ofre, mens andre SS mænd stod klar udenfor med maskinpistoler for at stoppe de som flygtede. SS soldaterne smed granater og skød lavt ind i kirken - derefter blev kirken antændt.

Det lykkedes for en enkelt kvinde at slippe ud af kirken, hvilket bl.a. er en af grundene til at vi i dag ved så meget om hvad der skete.

Ilden var så kraftigt at flammerne stod op i kirketårnet og kirkens bronzeklokke smeltede af varmen fra flammerne og faldt ned på gulvet i kirken. En SS soldat blev dræbt af faldende stykker, da kirkens tag brød sammen.

En dreng overlevede branden ved at gemme sig i skriftstolen, som ikke blev fortæret af ilden.

Mændene i 5 grupper blev gennet ind i forskellige garager. En af de overlevende fortæller at de ikke viste hvad der skulle ske men en tysker begyndte at feje foran garageportens hvorefter der blev sat et maskingevær op, der blev skudt ind i mængden, han reddede livet ved at hans ven blev skudt og faldt ovenpå ham og derved skærmede af for ham, han kunne mærke livet ebbende ud af vennen.

Herefter foretog SS'erne en gennemgang af byen for at finde overlevende, og de, der stadig levede, blev skudt. Efter at have samlet forskellige ting af værdi satte soldaterne ild til byen, der herefter henlå som ruin. Enkelte undslap, men så godt som samtlige af byens indbyggere blev slået ihjel. Det officielle dødstal er 642.

Kun en kvinde, en 47 årig farmor Madame Marguerite Rouffanche, flygtede fra massakren i kirken som var fyldt af røg, hun skjulte sig bag alteret, hvor hun fandt en stige som blev brugt til at nå for at tænde stearinlysene på alteret.

Madame Marguerite Rouffanche overlevede massakren i kirken. Ved at bruge stigen, klatrede hun op til vinduet bag alteret, derefter hoppede hun ud af vinduet, der var ca. 2.5 m. ned til jorden. Selvom hun blev skudt og såret 4 gang i benene og en gang i skulderne var hun i stand til at kravle ned i haven, hvor hun gemte sig indtil hun blev fundet 24 timer senere. Ca. kl. 5 næste dag, blev hun tages med til sygehuset Limoges, hvor hun blev tilset under falsk navn.

Det tog mange år af hendes liv at komme sig efter massakren.

I 1953, vidnede hun for den Franske militære domstol i Bordeaux omkring massakren af kvinder og børn i kirken.

Det lykkedes en lille dreng at flygte over floden, sammen med sin hund, tyskerne skød efter dem og ramte hunden, da drengen ser blodet fra hunden besvimer han, det gør at han overlever massakren da de nok troede at de havde ramt ham.

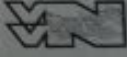
Data for Rheinfall:

Vandfaldets bredde:	150 m
Vandfaldets højde:	23 m
Dybde ved foden af vandfaldet:	13 m
Vandfaldets alder:	14.000 – 17.000 år
Gennemsnitlig Sommervandmængde:	600 m ³ /sek.
Gennemsnitlig Vintervandmængde:	250 m ³ /sek.
Mindste vandmængde (1921):	95 m ³ /sek.
Største vandmængde (1965):	1.250 m ³ /sek.

Orientierung über den Rheinfall

Breite des Falles		150 m
Höhe des Falles		23 m
Tiefe des Beckens		13 m
Alter des Falles	14'000 – 17'000 Jahre	
Durchschnittliche Sommerabflussmenge		600 m ³ p/ Sek
Durchschnittliche Winterabflussmenge		250 m ³ p/ Sek
Minimalste Abflussmenge	1921	95 m ³ p/ Sek
Maximalste Abflussmenge	1965	1'250 m ³ p/ Sek

<p>Information sur les Chutes du Rhin</p> <p>Largueur des chutes 150 m Hauteur des chutes 23 m Profondeur du bassin 13 m Age des chutes 14'000 - 17'000 ans Débit moyen en été 600 m³ / sec. Débit moyen en hiver 250 m³ / sec. Débit le plus bas 1921 95 m³ / sec. Débit le plus haut 1965 1'250 m³ / sec.</p> <p>Dati riguardanti la Cascata del Reno</p> <p>Larghezza della cascata 150 m Altezza della cascata 23 m Profondità del bacino 13 m Età della Cascata 14'000 - 17'000 anni Portata media estiva 600 m³ / s Portata media invernale 250 m³ / s Portata minima registrata 1921 95 m³ / s Portata massima registrata 1965 1'250 m³ / s</p>	<p>Information about the Rhein Falls</p> <p>Width of the falls 150 m Height of the falls 23 m Depth of the pool 13 m Age of the falls 14'000 - 17'000 years Average flow: summer 600 m³ / sec Average flow: winter 250 m³ / sec Lowest ever flow 1921 95 m³ / sec Highest ever flow 1965 1'250 m³ / sec</p> <p>Datos relativos al Salto del Rin</p> <p>Anchura del salto 150 m Altura del salto 23 m Profundidad de la cuenca 13 m Edad del salto 14'000 - 17'000 años Caudal medio en verano 600 m³ / s Caudal medio en invierno 250 m³ / s Caudal mínimo registrado 1921 95 m³ / s Caudal máximo registrado 1965 1'250 m³ / s</p>	<p>ライン瀑布について</p> <p>幅 150メートル 落差 23メートル 滝壺の深さ 13メートル 年齢 1万4千 - 1万7千年 夏季平均水量 毎秒 600 m³ 冬季平均水量 毎秒 250 m³ 最低水量 毎秒 95 m³ (1921年) 最高水量 毎秒 1'250 m³ (1965年)</p> <p style="text-align: right;"> Verkehrsverein Neuhausen am Rheinfall</p>
--	---	--